

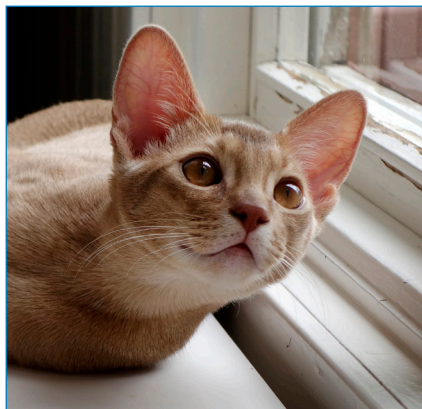
Nygamla gener

Åren går faktiskt fortare och fortare ju äldre man blir. Tänk på det ni ungdomar!

Somrarna bara susar förbi. Men lyckligtvis går de kalla, trista vintrarna (nästan) lika snabbt. Och plötsligt är det sol och sommar igen! Jag längtar redan.

Juni 2016 inleds med att toppenfina tuffingen Jaki flyttar in.

Kristin

Söt liten kattpojke, fyra månader ung och nyinflyttad i Överboda.

Jaki från Finland

Det var fruktansvärt när min flask-uppfödda Olga dog som ung. En tröst i eländet var att hennes ene son Quillan Quieto hade sålts till Finland för att användas i avel. Slakten med den snälla och tillgivna katterna Trixi, Nelly, Izzi och Olga levde vidare. Och jag hade en chans att kunna köpa tillbaka den "linjen".

Här är Jaki drygt fem månader och ser ut som ett litet lejon som spanar ut över sitt revir.

År 2016 blev drömmen äntligen verklighet! Fawnfärgade nougatkolan FI*Neaera's Hyperion Hero anlände till Holmsund den 5 juni. Han gjorde sig snabbt hemmastadd, trots att de tråkiga "tanterna" inte ville leka med honom. Snart fick han utforska den spännande trädgården och naturen.

Namnet Jaki fick han hos fodervärden där han föddes, och han har behållit det här. Han är en supersocial kille som inte rädd för någonting och van vid hantering. Tack vare goda gener och trygg, omtänksam start i livet. Hela sommaren bodde han kvar med oss i Överboda.

Flytt till fodervärd

Tanken var egentligen hela tiden att placera Jaki i ett foderhem, för att inte få för många katter hemma. Jag visste ju att jag snart skulle vilja spara en till avelshona. Det visade sig dock inte så lätt att hitta rätt hem.

Först den 23 september hämtade Jakis nya husse och matte honom med till Rosvik, utanför Piteå. Vemodigt och långt borta för mig som saknar mitt charmiga busfrö. Men helt säkert det bästa för Jaki. Han får mer uppmärksamhet, större hus att rusa runt i och ett bra "hela-livet-hem". De planerar att köpa en kompiskatt till honom om ett par månader.

Jaki är en riktigt kraftfull och vältränad "tonåring" när han flyttar till Norrbotten vid åtta månaders ålder.

*Detta informationsblad ges ut av S*Nekayahs abessinier, Kristin Stenmark i Umeå. Nytt nummer kommer när intressant information har inkommit från alla oss som har Nekayahskatter. Besök även www.kattkristin.se*

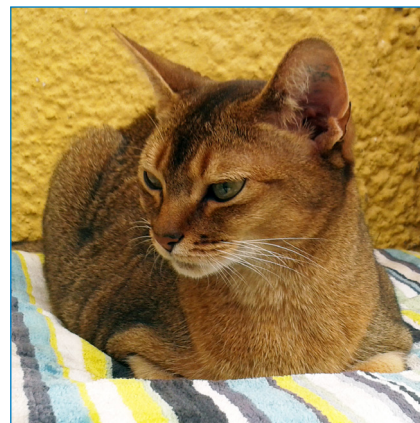
"Lilla apan"

Vera: Linnea blommade upp när hon äntligen fick vara ensamkatt!* Jag blev så glad när hon steg för steg erövrade territorier som tidigare hade varit exklusivt Labans, som min säng under dagtid. Fast när det är matdags vill hon ändå gärna ha sällskap (så Laban dög till något, tycker hon!) så jag får stå bredvid henne medan hon äter. Tro mig, det är rejäl träning i zen, eftersom hon tar all tid i världen på sig.

Jag saknar Laban något alldeles förskräckligt, men Linnea verkar inte bry sig ett dugg. Vi har utarbetat

våra egna matte/Linnea-rutiner, som att hon blir borstad varje morgon. Och, oj vad hon njuter av det! Jag har alltid borstat dem regelbundet, men inte varje dag. När Laban gick bort tänkte jag ändå att Linnea och jag borde skaffa egna rutiner och detta var det enda jag kom på. Resultatet är en katt med världens blankaste päls! En annan sak som vi kan göra nu är leka, leka, leka. Med båda katterna gick det inte alls att leka, de var helt upptagna av att bevaka varandra istället. Nu tvingar lilla Linnea tvingat mig att ta paus från jobbet flera gånger om dagen bara för lek och bus. Bra för oss båda, inte sant?

**Linneas bror Laban dog plötsligt och oväntat hemma med sin matte bredvid sig den 29 januari 2015. Troligen av en blodpropp eller stroke.*

"Tack för världens keligaste och busigaste katt! Gud, vad den katten var älskad!" Skrev matte Vera samma sorgliga dag.

Kompisarna Ramses och Rossi är för det mesta tajta kompisar. När bilden togs i somras var Rossi kemiskt kastrerad och det kanske också hjälpte till. Foto: Susanne Tiger.

Förhoppningsvis kommer nästa nyhetsbrev att handla om resultatet av Rossis och Sallys (till höger) planerade date. Så snart hon bara kommer i rätt "stämning".

SISTA ORDET

Ska en abessinier vara ensam?

Jag säljer inte ofta en abyunge till ett hem utan andra djur. Det är omöjligt för oss människor att vara ett lika stort sällskap och nöje som en kattkompis. Eller hundvän, för en delen. Speciellt för moderna innekatter blir timmarna i ensamhet många och långa.

Onekligen är det ändå så att alla katters personlighet ändras när de efter några år blivit vuxna. Somliga hittar en "bästa kattvän" som de sover med, leker med och tvättar. Men många blir mer enstöriga med åldern. Inte sällan måste uppfödare omplacera vuxna katter eftersom det har uppstått osämja i gruppen. Då har du om vill ha en ensam abessi-

nier som sällskap och trogen vän chansen att hitta en toppenkatt.

Slutsatsen är den att en ung aby absolut vill ha en kompis – medan katter som är 7-8 år kan förmodligen lika gärna vara utan.

Kristin

